

رساله الغفران

از معروف ترین آثار ابوالعلاء معری رساله الغفران است. این اثر معراج نامه‌ای در جواب به نامه دوست خود یعنی علی ابن منصور حلبی معروف به ابن القارح، ادیب مشهور شامی است. ابن القارح مسائل متعددی در نامه می نویسد، از شوق دیدار تا فقه و نحو تا نکوهش ملحدان و ده ها موضوع دیگر! و ابوالعلاء همه آنان را به ترتیب جواب می دهد. در واقع ابوالعلاء رساله الغفران را از زبان ابن القارح نوشته است تا برای مردم، وسعت رحمت خدا را روشن کند و به آنان بفهماند که بیشتر شاعران مسلمان و سخنوران دوران جاهلیت که به عقیده بعضی از فقها اهل دوزخند، ممکن است اهل بهشت باشند. این رساله گفت و گوهایی است که نویسنده با شاعران روزگار جاهلی و دوره اسلامی و دیگر ادیبان داشته و با ایشان در باب آثار و قصایدشان به سخن پرداخته است. نیز سفری ذهنیست به بهشت و دوزخ، مانند کمدی الهی دانته! عمر فروخ نویسنده کتاب ابوالعلاء فیلسوف معره، به الهام گرفتن دانته از رساله الغفران در نوشتن کمدی الهی اشاره می کند و سبک داستان نویسی و تحول فکر دانته و نقد احوال قهرمانان را همگی، وام گرفته شده از رساله الغفران می داند. او با سفری خیالی به جهان آخرت، احوال بهشتیان و دوزخیان را به نظاره می نشیند. کتاب مملو از شگفت کاری های زبانی و علمی مانند به کار بردن واژگان نامأنوسی مانند خثارم، کنکث، جزیزو غیره است. واژگانی که معمولاً پیران و فرهیختگان ادبیات عرب از آن ها سر در می آورند. خلق معانی و مضامین متعدد از یک واژه مانند قضیب که دست کم در دوازده معنای متفاوت از هم، در جای جای متن بکار رفته است از دیگر ویژگی های این متن است. ابوالعلاء معری شاعری نابینا و فیلسوفی شک گرا و ضد مذهب بود. او باور داشت ادیان افسانه هایی هستند که توسط مردم باستان خلق شده اند. مترجم توانمند کتاب، ضمن ترجمه این اثر ارزشمند و کشف واژگان سخت آن، توانسته شرحی خلاصه از این کتاب ارائه نماید. ▶

- نویسنده: ابوالعلاء معری
- ترجمه و شرح: فرشاد عربی
- ناشر: انتشارات شفیعی
- سال انتشار: ۱۴۰۲
- تعداد صفحات: ۳۵۰

شبهه جنبش های معنوی؛ درآمدی بر پیشگیری و رهاسازی

شبه جنبش های معنوی که با نام «جنبش های دینی جدید» شناخته می شوند، دارای آسیب های متعددی هستند که امروزه برای تمامی جوامع انسانی تبدیل به معضلی چالش برانگیز شده و هر جا بحث از معنویت های نوظهور است، به دنبال آن بحث درباره شیوه مواجهه با افرادی است که فریب این معنویت ها را خورده و در معرض آسیب هایشان قرار دارند. حال باید با این افراد چه کنیم؟ مواجهه درست آن است که با روشی حساب شده و منظم و هدف دار، از گرایش افراد به این معنویت های نوظهور جلوگیری کنیم تا سطوح گرایش افراد به این جنبش های نو پدید معنوی را باز یابی نماییم. روش برخورد با این افراد تا به حال از جنس مقابله و تبیین تعارض ها بوده است، اما رویکرد مظاهری سیف در این اثر، هم کوشی و هدایت است. اینکه چگونه باید با این افراد مواجه شد در گرو تحقیقات گسترده و مطالعه و آزمون و خطای ایده های بسیاری است که باید تنوع های فرهنگی در آن را لحاظ کرده و سپس نتیجه تحقیقات را ارائه نمود. این اثر می تواند عصای دست هر آن کسی باشد که امروزه در قامت راهنما و مربی معنوی و دینی سعی در جلوگیری از گرایش افراد به این سراب های بی معنایی دارد. مدل مؤلف، مخصوص ساخت فرهنگی و بومی ایران است و به عقیده خودش برای به کارگیری این مدل در جوامع دیگر باید آن را بار دیگر بر اساس فرهنگ همان جوامع باز سازی نمود. این کتاب نظریه ای در باب سلامت معنوی یا دوره های کامل در حوزه آسیب شناسی گرایش افراد نیست، بلکه پیش درآمدی است برای درمان آسیب های این جنبش ها که به شدت خلأ آن احساس می شد. آثاری که پیش از این در این حوزه منتشر شده اند غالباً با رویکردهای فلسفی و کلامی در صدد نقد این معنویت ها یا بررسی اجتماعی شان بوده اند. بررسی هایی که به دلیل کلی بودنشان، باعث شده که این موضوع جامع و مانع بررسی نشود. حمیدرضا مظاهری سیف تحصیلات عالی حوزوی دارد و در دانشگاه های مختلفی مشغول تدریس است. از وی کتاب ها و مقالات گوناگونی با موضوع اخلاق، عرفان و اندیشه های اجتماعی منتشر شده است. ▶

- نویسنده: حمیدرضا مظاهری سیف
- مترجم: ندارد
- سال انتشار: ۱۴۰۱
- ناشر: پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی
- تعداد صفحات: ۳۰۰